

**Raport referitor la relațiile interparlamentare dintre Parlamentul European și
parlamentele naționale în conformitate cu Tratatul de la Lisabona**

2009-2014
Raport anual 2013-2014

Publicație editată de

Direcția pentru relațiile cu parlamentele naționale

Director: Christine Verger

E-mail: christine.verger@ep.europa.eu

Șeful Unității pentru dialog legislativ: Patrizia Maria Prode

E-mail: patrizia.prode@ep.europa.eu

Șeful Unității pentru cooperare interinstituțională: Francisco Juan Gomez Martos

E-mail: francisco.gomezmartos@ep.europa.eu

Manuscris finalizat de: Eschel Alpermann

E-mail: eschel.alpermann@ep.europa.eu

RAPORT ANUAL 2013-2014

CUPRINS

Cuvânt-înainte

1. Introducere

2. Principalele evoluții și tendințe în materie de cooperare interparlamentară

2.1 Conferința interparlamentară privind guvernarea economică a UE

2.2 Procedura „cartonașului galben” privind propunerea de instituire a Parchetului European (propunerea referitoare la „Parchetul European”)

2.3 Consolidarea cooperării interparlamentare în cadrul politicii externe și de securitate comune (PESC) și al politicii de securitate și apărare comune (PSAC)

2.4 Parlamentele din UE în guvernarea globală

3. Cooperarea parlamentară instituțională

3.1 Conferința organismelor specializate în afaceri comunitare (COSAC)

3.2 Conferința președinților parlamentelor din UE (EUSC)

3.3 Relațiile cu Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei (APCE)

4. Reuniunile interparlamentare

4.1 Reuniunile interparlamentare la nivel de comisii – schimburi mai concentrate la nivel de experți

4.2 Vizitele bilaterale – o formulă flexibilă și eficientă

4.3 Videoconferințele – încă un pas înainte

5. „Mecanismul de alertă timpurie” – Protocolul nr. 2 la Tratatul de la Lisabona

6. Instrumente pentru schimbul de informații și crearea de rețele

6.1 Schimbul interparlamentar de informații privind UE – IPEX

6.2 Centrul European de Cercetare și Documentare Parlamentară – CECDP

7. Tendințe în materie de relații interparlamentare pentru 2009-2014

Anexe

Cuvânt-înainte

Mandatul actual se apropie de sfârșit, și de aceea dorim să vă prezentăm în acest ultim raport anual evoluțiile care marchează cooperarea interparlamentară dintre Parlamentul European și parlamentele naționale pe durata acestei legislaturi. După mai bine de doi ani de cooperare fructuoasă, prezentul raport va fi ultimul raport de care răspundem noi, în calitate de vicepreședinți pentru relațiile cu parlamentele naționale pe durata acestui mandat. De asemenea, acesta este ultimul raport al Vicepreședintelui Martínez, care se va pensiona după 22 de ani de activitate în cadrul unui parlament național, 15 ani în Parlamentul European și mulți ani dedicați unor funcții interparlamentare precum Vicepreședinte al Adunării UEO și Vicepreședinte și Președinte al Adunării Parlamentare a Consiliului Europei. Cu alte cuvinte, acesta este momentul oportun pentru a face bilanțul realizărilor de la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona până la finalul acestui mandat și a preda ștafeta Parlamentului European nou ales.

Cooperarea interparlamentară a evoluat considerabil odată cu Convenția privind viitorul Europei și s-a intensificat foarte mult în ultimii ani. Acest lucru este vizibil mai ales prin numărul record de reuniuni interparlamentare la nivel de comisii organizate la sediul PE, care au atras în total peste 1 500 de membri ai parlamentelor naționale în ultimii patru ani, precum și prin recenta revitalizare a reuniunilor comune ale comisiilor parlamentare, organizate de Parlamentul European împreună cu parlamentul care exercită președinția UE. De asemenea, o demonstrează cererile comparative din ce în ce mai numeroase prelucrate de Centrul European pentru Cercetare și Documentare Parlamentară, gradul crescut de recunoaștere a IPEX ca platformă de schimburi interparlamentare între parlamentele naționale, precum și rolul hotărâtor al Conferinței președinților parlamentelor din Uniunea Europeană (EUSC) în stabilirea a două formate noi pentru conferințele interparlamentare specializate.

În ultimii doi ani, Conferința președinților (EUSC) a câștigat în importanță datorită rolului atribuit cooperării interparlamentare prin articolul 9 din Protocol nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale și a creat premisele construirii viitorului relațiilor interparlamentare. EUSC a realizat acorduri privind înființarea a două noi formate pentru controlul interparlamentar în domeniul PESC/PSAC, ca urmare a dizolvării Adunării Parlamentare a UEO, și privind guvernarea economică, în 2012, respectiv, 2013, ca o contrapondere la tendința către un proces decizional interguvernamental între statele membre. Primele ediții ale acestor noi conferințe interparlamentare (CIP) au conturat perspectiva unui grad mai ridicat de control parlamentar și de democratizare. Pe lângă COSAC sau chiar EUSC, această nouă „a doua generație” de forumuri interparlamentare reunește specialiști în domeniile lor de competență. Prin aducerea în prim-plan și prin dezbaterile publice a unor chestiuni care până acum au fost decise peste noapte și în spatele ușilor închise la nivel european, acest tip de forumuri are potențialul de a contribui la dezvoltarea unei sfere publice europene pentru dezbaterile politice. Fără a aduce atingere competențelor PE, rămâne de văzut dacă aceste CIP pot constitui o tendință către un nivel superior de responsabilitate democratică și de control parlamentar al politicilor UE.

În acest nou context, COSAC, care și-a sărbătorit a 50-a reuniune aniversară la Vilnius în 2013, se confruntă cu unele provocări dificile. Acest lucru se datorează, în parte, componenței sale – în principal generaliști din comisiile pentru afaceri europene – și, în parte, caracterului său instituționalizat și strictetii Regulamentului de procedură. În loc să ofere suficient spațiu pentru schimburi și dezbateri interparlamentare, care reprezintă scopul

statutar al COSAC, aceasta a devenit mai mult un forum în care miniștri la nivel național și european își exprimă punctele de vedere cu privire la parlamentari. Prim-miniștri, miniștri, membri ai Comisiei Europene și alți reprezentanți ai puterii executive reprezintă în prezent aproape două treimi dintre vorbitori. Parlamentarii care deschid dezbaterile, pe de altă parte, reprezintă doar 16 % din vorbitorii principali și sunt, prin urmare, o excepție. Cel puțin recent, delegația PE a reușit să convingă Troica prezidențială a COSAC să invite anumiți deputați în PE, specialiști în domeniile lor de competență, pentru furniza informații pentru dezbateri. Acest fapt a generat dezbateri interparlamentare intense care ilustrează ce s-ar putea realiza cu puțină voință.

Introducerea prevederilor din Protocolul nr. 2 la Tratatul de la Lisabona privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității a contribuit la sensibilizarea parlamentelor naționale în ceea ce privește proiectele de acte legislative ale UE într-un stadiu timpuriu, chiar dacă parlamentele/camerele au implementat modificări la regulamentele interne, pentru a beneficia de acest „mecanism de alertă timpurie” în diverse moduri și cu rezultate diferite. Numărul redus de „cartonașe galbene” (doar două), prin care parlamentele naționale au declanșat procedura de revizuire obligatorie prevăzută în Protocolul nr. 2, demonstrează că parlamentele naționale nu au blocat proiectele de acte legislative ale UE. În schimb, numărul mare de contribuții din partea parlamentelor naționale vizând conținutul proiectelor de acte legislative în comparație cu numărul relativ scăzut de avize motivate care exprimă preocupări referitoare la subsidiaritate (raportul fiind de 4,5 la 1) reflectă un interes tot mai pronunțat de a contribui în mod activ la dezbaterile politice de la nivelul UE.

Chiar dacă, în ultimii ani, Reuniunile interparlamentare la nivel de comisii (RIC) au gestionat dosare aflate în fază legislativă timpurie (în special, dosare legate de adoptarea cadrului financiar multianual și de reformele majore ale politicilor UE, cum ar fi politica regională, agricultura și pescuitul și programele de cheltuieli multianuale), utilizarea acestor RIC pentru un dialog pre-legislativ cu parlamentele naționale s-a redus în 2013, tot din cauza unei scăderi a numărului de propuneri relevante din partea Comisiei. Cu toate acestea, Parlamentul European nu participă în mod activ la dialogul politic pre-legislativ dintre Comisie și parlamentele naționale (așa-numita inițiativă Barroso) și nu îl monitorizează în mod sistematic. În general, numărul reuniunilor la nivel de experți a crescut de la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, cu nu mai puțin de 58 de RIC-uri între 2010 și 2014, precum și șase reuniuni parlamentare comune (RPC) și cinci reuniuni comune ale comisiilor parlamentare (RCC). De-a lungul anilor, RIC-urile au devenit formatul standard de reuniune pentru ședințele plenare ale comisiilor cu parlamentele naționale, dar acest lucru nu a împiedicat alte formate, cum ar fi invitații exclusiv către președinții de comisie sau invitații permanente în parlamente naționale. Folosirea videoconferințelor reprezintă o perspectivă care va fi explorată în continuare, în contextul instituirii condițiilor tehnice în Parlamentul European și în unele parlamente naționale; aceste videoconferințe vor permite unui număr mai mare de reuniuni, în vederea evaluării nevoilor specifice ale schimburilor la nivel de experți, de exemplu între raportori.

Pe lângă fapte și cifre, prezentăm, de asemenea, în acest raport câteva tendințe în materie de relații interparlamentare care s-au conturat în ultimii ani, și anume o implicare oficială mai mare a parlamentelor naționale în cadrul structurii instituționale a UE, evoluția unor forme mai instituționalizate de cooperare sectorială între Parlamentul European și parlamentele naționale, precum și necesitatea de a reflecta asupra rolului și a naturii COSAC, în calitatea sa de forum pentru schimburi interparlamentare; o tendință către mai puține reuniuni mai restrânse care se ocupă de probleme politice generale, dar cu un impact direct limitat asupra

activității parlamentare în curs, dublată de o tendință către reuniuni mai specializate pe politici sau propuneri legislative specifice; și, în fine, inventarea unor formule de ședință flexibile și „croite pe măsură”, susținute din punct de vedere tehnic prin utilizarea de videoconferințe.

Viitoarea legislatură a PE se va confrunta cu provocări noi în domeniul cooperării interparlamentare, generate de condițiile economice tot mai nefavorabile, de creșterea concurenței internaționale, de volatilitatea politică și geostrategică și de apatia și dezamăgirea evidente ale cetățenilor față de procesul actual de integrare europeană. Referitor la acest ultim aspect, în special, cooperarea parlamentară poate ajuta la revigorarea proiectului european. Democrația nu poate fi impusă de sus și se poate dezvolta numai atunci când cetățenii participă la proces și când toate instituțiile – de la toate nivelurile – își exercită drepturile și responsabilitățile într-un mod eficient și consecvent. Se subînțelege de aici principiul potrivit căruia controlul parlamentar și responsabilitatea trebuie să fie exercitate la nivelul la care se iau deciziile. Tensiuni și diferențe de opinie vor exista întotdeauna, în mod inevitabil; ceea ce contează însă, cel mai mult este dorința de a lucra împreună în mod constructiv pentru a depăși aceste divergențe și pentru a orienta politicile Uniunii Europene și ale statelor sale membre către principiile fondatoare ale Uniunii și către obiectivele sale principale, astfel cum se prevede la articolele 2 și 3 din Tratatul UE.

Miguel Ángel Martínez
Vicepreședinte

Othmar Karas
Vicepreședinte

1. Introducere

Pentru a treia oară de la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, vă prezentăm un raport anual cu privire la evoluția relațiilor interparlamentare dintre Parlamentul European și parlamentele naționale. Spre deosebire de rapoartele precedente, raportul anual pentru 2013-2014 nu se concentrează exclusiv asupra evoluțiilor din perioada de raportare, ci descrie în schimb, tendințele și perspectivele pe termen lung în materie de cooperare interparlamentară. Întrucât ne apropiem de sfârșitul acestui mandat legislativ și au trecut patru ani de la intrarea în vigoare a noilor prevederi ale Tratatului de la Lisabona privind cooperarea interparlamentară și rolul parlamentelor naționale, a sosit momentul unui bilanț al progreselor înregistrate în ceea ce privește implementarea noului tratat. În acest sens, raportul din acest an conține, în plus, un capitol final privind tendințele la nivelul relațiilor interparlamentare din perioada 2009-2014.

2. Principalele evoluții și tendințe în materie de cooperare interparlamentară

2.1 Conferința interparlamentară privind guvernarea economică a UE

Evoluțiile recente care marchează guvernanța economică europeană, inclusiv adoptarea Tratatului interguvernamental privind stabilitatea, coordonarea și guvernanța (TSCG/„Pactul fiscal”) și a unei serii de măsuri legislative – așa-numitele „pachet de șase” și „pachet de două” – ca reacție la criza economică și financiară, au transformat guvernarea europeană în mod considerabil. În același timp, aceste evoluții au suscitat o serie de preocupări, în special cu privire la legitimitatea democratică și responsabilitate. Chiar dacă aceste principii fundamentale trebuie să fie garantate la nivelul la care sunt luate și puse în aplicare deciziile, Parlamentul European susține de vreme îndelungată faptul că o cooperare interparlamentară joacă un rol complementar esențial în acest sens¹. La inițiativa comisiilor din PE implicate în domeniul guvernării economice, și anume Comisia pentru afaceri economice și monetare (ECON), Comisia pentru bugete (BUDG) și Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (EMPL), dublată de sprijinul Conferinței președinților parlamentelor din UE acordat pentru o astfel de reuniune, PE a găzduit, în februarie 2012, o conferință interparlamentară privind semestrul european pentru coordonarea politicilor economice.

Un an mai târziu, în ianuarie 2013, reuniunea a evoluat și mai mult, fiind redenumită *Săptămâna parlamentară europeană dedicată semestrului european*. Cele trei reuniuni interparlamentare ale comisiilor organizate în cadrul acestei săptămâni au înregistrat cel mai mare succes în ceea ce privește prezența, cu o participare totală de 100 de membri din 33 de camere parlamentare (din 26 de state membre) și aproximativ 70 de deputați din PE. Discuțiile s-au axat pe semestrul european, democrație și subsidiaritate, pe impactul semestrului european asupra măsurilor de austeritate și a perspectivelor de creștere economică, pe combaterea șomajului în rândul tinerilor, pe impactul social al programelor de ajustare economică în statele membre care se confruntă cu dificultăți financiare, precum și pe rolul bugetului UE în sprijinirea realizării obiectivelor statelor membre în cadrul semestrului european.

Într-o scrisoare adresată președinților tuturor parlamentelor naționale, după acest eveniment, Președintele PE, dl Schulz, a subliniat că dezbaterile „au permis participanților să discute într-o

---

¹ Rezoluția Parlamentului European din 1 decembrie 2011 referitoare la semestrul european pentru coordonarea politicilor economice, considerentele E, F și J.

atmosferă foarte constructivă și într-un spirit de cooperare autentică diversele priorități și politici din cadrul semestrului și să învețe din experiențele celorlalți pentru îmbunătățirea și implementarea acestora”, ceea ce „consolidează dimensiunea democratică a semestrului european, atât la nivel național, cât și european.

Pe de alta parte, prevederile Pactului fiscal prevăd organizarea unei conferințe interparlamentare „ (...) pentru a discuta despre politicile bugetare și alte aspecte vizate de [respectivul] tratat”². Cu ocazia Conferinței președinților din aprilie 2013, s-a ajuns la un acord privind punerea în aplicare a dispozițiilor articolului 13 din TSCG. Acest acord deschide noi posibilități de control democratic parlamentar prin intermediul unei cooperări interparlamentare mai intensificate în cadrul guvernării economice. În fiecare an, în toamnă, parlamentul statului membru care deține președinția Consiliului organizează o conferință la sediul acestuia. O a doua conferință este organizată, în comun, de Parlamentul European și de parlamentul statului membru care deține președinția Consiliului la începutul fiecărui an, la sediul PE de la Bruxelles.

În conformitate cu acest acord, prima conferință cu privire la articolul 13 a fost organizată la Vilnius, în perioada 16-17 octombrie 2013. Parlamentarii au discutat o gamă largă de probleme legate de guvernarea economică a UE, cum ar fi: cadrul de guvernare economică postcriză; uniunea bancară și integrarea financiară în UE; și consolidarea bugetară și reformele structurale în Europa.

Cea de a doua conferință privind guvernarea economică a fost organizată în comun de PE și de parlamentul elen în perioada 20-22 ianuarie 2014, la sediul PE de la Bruxelles. Conferința a atras un număr record de participanți. Aproximativ 150 de membri ai parlamentelor naționale (deputați), 60 de membri ai Parlamentului European (deputați în PE) și încă 100 de oficiali din parlamentele naționale au luat parte la evenimentul desfășurat în decursul a trei zile, care a oferit ocazia de a purta discuții pe teme variind de la *supravegherea fiscală consolidată în cadrul UEM la legitimitatea democratică a programelor de ajustare economică*. Ca și în anii precedenți, conferința a combinat o serie de sesiuni plenare cu reuniuni paralele ale Comisiei pentru afaceri economice și monetare, ale Comisiei pentru bugete și ale Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale. Trebuie remarcat faptul că în calendarul oficial al PE pentru 2014 există o noutate, și anume, acesta indică, în prezent, o săptămână specifică marcată drept „săptămâna parlamentară europeană”, în timpul căreia urmează să aibă loc evenimentul. Următoarea conferință dedicată articolului 13 din TSCG este programată să aibă loc la Roma, în toamna anului 2014.

2.2 Procedura „cartonașului galben” privind propunerea de instituire a Parchetului European (propunerea privind „Parchetul European”)

Tratatul de la Lisabona este adesea numit „tratatul parlamentelor”, nu în ultimul rând deoarece Protocolul nr. 2 prevede dreptul parlamentelor naționale de a evalua conformitatea proiectelor de acte legislative ale UE cu principiul subsidiarității. În 2012, pentru prima dată de la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, o propunere a Comisiei a declanșat așa-numita procedură a „cartonașului galben”, adică o revizuire obligatorie efectuată de instituția emitentă. În septembrie 2012, Comisia a decis să își retragă așa-zisa propunere „Monti II”, dar nu din motivul nerespectării principiului subsidiarității, ci deoarece a ajuns la

---

² Articolul 13 din TSCG.

concluzia că este puțin probabil ca propunerea „să beneficieze de sprijinul politic necesar în cadrul PE și al Consiliului, care să permită adoptarea sa”.

În 2013, procedura de revizuire obligatorie („cartonașul galben”) a fost declanșată pentru a doua oară. Treisprezece avize motivate au fost primite din partea parlamentelor/camerelor naționale cu privire la propunerea de regulament al Consiliului privind înființarea Parchetului European³.

Avizele motivate au ridicat o serie de obiecții la propunere, inclusiv nerespectarea de către Comisia a cerințelor procedurale esențiale, respectiv includerea unei declarații detaliate în expunerea de motive a Comisiei: lipsa unei justificări suficiente a valorii adăugate a instituirii Parchetului European în raport cu performanța sistemelor judiciare ale statelor membre; percepția potrivit căreia „modelul supranațional” reprezentat de Parchetul European ar limita în mod disproporționat suveranitatea existentă a statelor membre în domeniul dreptului penal și preferința în favoarea consolidării formelor existente de colaborare, cum ar fi al OLAF, sau a introducerii unor măsuri de prevenție în momentul alocării fondurilor UE.

În interval de o lună, Comisia a prezentat o analiză a avizelor motivate⁴. În fiecare caz, aceasta a ajuns la concluzia că propunerea respectă principiul subsidiarității. Prin urmare, Comisia a conchis, per ansamblu, că nu este necesară o retragere sau o modificare a propunerii și că propunerea va fi menținută. Comisia a adăugat însă, că va lua în considerare avizele motivate pe parcursul procesului legislativ. Parlamentul European a adoptat recent poziția sa în prima lectură pe baza unui raport al Comisiei pentru libertăți civile, justiție și de afaceri interne⁵.

2.3 Consolidarea cooperării interparlamentare în cadrul politicii externe și de securitate comune (PESC) și al politicii de securitate și apărare comune (PSAC)

În urma concluziilor Conferinței președinților parlamentelor UE de la Varșovia, din 2012, prima conferință interparlamentară privind politica externă de securitate comună (PESC) și politica de securitate și apărare comună (PSAC) a avut loc la Paphos (Cipru). Cu această ocazie, s-au stabilit metodele de lucru pentru reuniunile viitoare, de exemplu dimensiunea delegațiilor, asocierea PE la organizarea reuniunilor și frecvența acestora.

În 2013, au avut loc cea de a doua și cea de a treia conferință privind PESC/PSAC: la Dublin, în perioada 24-25 martie, organizată de parlamentul irlandez (*Oireachtas*), având ca teme centrale prevenirea conflictelor, abordarea globală în Cornul Africii și procesul pe pace din Orientul Mijlociu, și la Vilnius, în perioada 4-6 septembrie, organizată de *Seimas*-ul lituanian, cu accent pe parteneriatul estic și reuniunea Consiliului European din decembrie 2013 privind apărarea și Siria.

În perspectiva celor două conferințe, Parlamentul European a cooperat îndeaproape cu parlamentul care deținea președinția la organizarea conferințelor (ordinea de zi și vorbitorii),

---

³ COM(2013)534. Avizele motivate au reprezentat 18 din totalul de 56 de voturi, depășind astfel pragul cerut pentru un proiect de act legislativ care intră în sfera de aplicare spațiului de libertate, securitate și justiție (pe baza articolului 76 din TFUE).

⁴ COM (2013) 851, Comunicare din 27 noiembrie 2013.

⁵ Poziția Parlamentului European adoptată în primă lectură la 25 februarie 2014 în vederea adoptării Regulamentului (UE) nr. .../2014 al Parlamentului European și al Consiliului de adaptare la articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene a unei serii de acte juridice din domeniul justiției care prevăd utilizarea procedurii de reglementare cu control; P7_TC1-COD(2013)0220.

contribuind la redactarea concluziilor, precum și la activitatea de revizuire a actualului Regulament de procedură.

În conformitate cu deciziile conferinței președinților și cu concluziile primei CIP, un comitet de revizuire *ad hoc* efectuează în prezent o analiză inițială a modalităților practice pentru aceste conferințe, cu scopul de a prezenta propuneri spre examinare pentru conferința președinților care va avea loc la Roma, în primăvara anului 2015. Obiectivul principal al acestor recomandări este de a contribui la îmbunătățirea conferinței pe baza actualului său Regulament de procedură, prin propuneri precum asigurarea unor dezbateri mai structurate, dezvoltarea de ateliere paralele și prezentarea de concluzii operaționale mai succinte. Există și propuneri discutate care merg în direcția transformării conferinței într-o adunare parlamentară de plin drept. În conformitate cu concluziile Conferinței președinților parlamentelor din UE, organizată la Stockholm în 2010, Parlamentul European nu este în favoarea acestor modificări.

2.4 Parlamentele din UE în guvernarea globală

În ultimele decenii, guvernele au creat un număr mare de organizații internaționale și de adunări informale. În multe dintre aceste organisme, guvernele sau reprezentanții acestora iau decizii sau adoptă orientări politice care afectează viața oamenilor din întreaga lume. Guvernanța la nivel mondial nu trebuie să fie lăsată exclusiv în sarcina guvernelor și a diplomaților, ci trebuie să implice cetățenii și reprezentanții aleși ai acestora. Parlamentarii trebuie să joace un rol în acest proces. Deși s-au făcut progrese în ultimii ani, iar multe dintre aceste organizații au căpătat o anumită dimensiune parlamentară, situația actuală este încă departe de a fi satisfăcătoare.

Acesta este motivul pentru care vicepreședinții Parlamentului European responsabili de relațiile cu parlamentele naționale, Miguel Angel Martínez și Othmar Karas, au organizat un forum parlamentar privind „Parlamentele din UE în guvernarea globală”. Evenimentul a avut loc la 18 februarie 2014 la sediul Parlamentului European de la Bruxelles. Acesta a reunit 28 de membri ai parlamentelor naționale din 16 camere parlamentare din 14 țări, 8 membri ai Parlamentului European, reprezentanți ai unor instituții din UE, ai unor organizații internaționale și ai unor ONG-uri.

Într-o dezbatere animată, participanții la conferință au discutat despre rolul parlamentelor și al democrației în era „politicii interne globale”, despre activitățile parlamentelor din Europa în cadrul organizațiilor multinaționale și al forumurilor internaționale și au prezentat inițiative și rețele globale care reunesc parlamentari care lucrează pe subiecte comune⁶.

3. Cooperarea parlamentară instituțională

3.1 Conferința organelor specializate în afaceri comunitare (COSAC)

În 2013, COSAC, Conferința organelor specializate în afaceri comunitare, instituită în noiembrie 1989 la Paris, și-a sărbătorit cea de a 50-a sesiune plenară, la Vilnius. COSAC este unică deoarece este singurul forum interparlamentar consacrat în Tratatul de la Lisabona (Protocolul nr. 1). Parlamentul național al statului membru care deține președinția

---

⁶ Toate documentele reuniunii și informațiile contextuale sunt disponibile pe site-ul internet dedicat conferinței: <http://www.europarl.europa.eu/webnp/cms/pid/1983>

prin rotație a Consiliului joacă un rol important în definirea direcției și a activității COSAC. Acesta este sprijinit de o Troică prezidențială în cadrul căreia Parlamentul European este membru permanent și se poate baza pe susținerea organizatorică a unui mic secretariat, găzduit de PE și condus de un funcționar detașat de un parlament național („membru permanent”).

Tendința către o abordare mai consensuală, conturată din timpul președinției poloneze a COSAC în 2011, s-a consolidat în 2013. În timpul președințiilor irlandeză și lituaniană, Parlamentul European a contribuit în mod semnificativ la lucrările COSAC. În cadrul celor două reuniuni plenare desfășurate la Dublin și Vilnius, mai mulți deputați în Parlamentul European au jucat un rol activ. *Oireachtas*-ul irlandez și *Seimas*-ul lituanian au invitat patru membri ai Parlamentului European să se adreseze celei de a 49-a și a 50-a reuniuni plenare ale COSAC ca vorbitori principali și un deputat în PE ca prim vorbitor. Discursurile și răspunsurile acestora la întrebările din sală au contribuit la crearea unei dezbateri interparlamentare cu adevărat europene pe teme cum ar fi politica de dezvoltare, alegerile europene din 2014, legitimitatea democratică în UE, punerea în aplicare a Strategiei Europa 2020 și politica de extindere și de vecinătate. În plus, componența delegațiilor PE la Dublin și la Vilnius a inclus membri din mai multe comisii ale PE, facilitând astfel intervențiile deputaților în PE specializați pe subiectele aflate pe ordinea de zi.

De asemenea, s-a remarcat cu satisfacție că și alte parlamente s-au angajat fără rezerve în discuții și au contribuit la însuflețirea dezbaterilor COSAC. Prin prezența unor oratori din partea parlamentelor naționale și a PE, caracterul interparlamentar al dezbaterilor din cadrul reuniunilor COSAC a fost în mod clar promovat. De asemenea, prezența fostului Președinte al Parlamentului European, Pat Cox, la Vilnius, unde a adresat un discurs articulat în favoarea diplomației parlamentare a Parlamentului European, exemplificată prin misiunea sa în Ucraina, a adăugat o altă fațetă a schimburilor interparlamentare.

Ambele parlamente care au deținut președinția au încercat cu succes să reînnoiască și să reîmprospăteze formatul reuniunilor COSAC, printre altele, prin introducerea unei discuții de grup, prin asigurarea unui forum pentru tinerii cetățeni care reprezintă grupuri minoritare și prin programarea unor sesiuni informale de prânz (care să fie animate și să atragă un număr mare de participanți) cu privire la practicile parlamentare în ceea ce privește controlul selectiv al UE și la rolul parlamentelor naționale în conturarea, respectiv, controlul procesului decizional la nivelul UE. În plus față de ședința ordinară a COSAC, Președinția lituaniană a organizat o serie de evenimente secundare conexe, cum ar fi un „Forum parlamentar pentru regiunea Mării Baltice” și primul „Forum COSAC al femeilor”, care ar putea deveni o cale de explorat pe mai departe, în viitor.

Reuniunile plenare ale COSAC sunt precedate în mod tradițional de reuniuni ale principalelor grupuri politice, care sunt prezidate sau coprezidate de către copreședinții delegației PE. Pentru prima dată, Președinția lituaniană a solicitat delegațiilor COSAC de la parlamentele naționale să se înregistreze pentru reuniune, menționând inclusiv afilierea politică, ceea ce a facilitat organizarea de întâlniri de grup și a crescut în mod remarcabil participarea. Procesul-verbal al celei de a 50-a reuniuni a COSAC a indicat pentru prima dată apartenența vorbitorilor la o familie politică, contribuind astfel la politizarea COSAC.

Pe durata reuniunilor COSAC și din rapoartele bianuale pe 2013 a reieșit în mod evident că un număr de parlamente naționale este nemulțumit de implicarea insuficientă a acestora în afacerile europene, inclusiv de competențele de control ale guvernelor proprii. Aceste parlamente exercită presiuni în favoarea unei implicări mai pronunțate în procesul decizional

europăean, mai ales în procesul legislativ, cu sau fără modificări în tratat. Ca urmare, delegația PE, care reprezintă o instituție a UE, a trebuit să insiste – pentru a câta oară – că tratatele UE trebuie să fie respectate. De asemenea, aceasta a trebuit să reamintească parlamentelor naționale, la momentul adoptării contribuțiilor și a concluziilor, că și Parlamentul European este membru al COSAC și că, în consecință, textele adoptate trebuie să respecte rolul și prerogativele PE ca instituție a Uniunii. În condițiile în care această abordare a fost un fiasco, delegația PE a trebuit să se disocieze de deciziile luate, subliniind că respinge „orice interpretare a propunerilor cuprinse în contribuții [...] care ar depăși litera sau spiritul tratatelor [...] și ar afecta echilibrul actual între instituțiile parlamentare naționale și cele europene”.

3.2 Conferința președinților parlamentelor din UE (EUSC)

*EUSC este organismul director al cooperării interparlamentare și se reunește primăvara, în fiecare an, în țara care a deținut președinția Consiliului UE în cel de-al doilea semestru al anului anterior. EUSC este precedată de o reuniune pregătitoare a secretarilor generali din țările participante*⁷.

Conferința președinților, care a avut loc la Nicosia în 21-23 aprilie 2013, cu implicarea activă a președintelui Martin Schulz, a ajuns la un acord cu privire la modalitățile de punere în aplicare a articolului 13 din TSCG (→ 2.1).

Discutând despre rolul parlamentelor naționale din UE și despre rolul Parlamentului European la consolidarea democrației și a drepturilor omului în țările terțe, președinții au subliniat că asistența și parteneriatele *inter pares* ar putea ajuta la instituirea unor parlamente performante, care ar trebui să fie caracterizate prin respect reciproc, reprezentare egală și eficace, transparență, responsabilitate și eficiență atât la nivel național, cât și internațional. Președinții au încurajat parlamentele naționale și Parlamentul European să își desfășoare activitatea în acest domeniu, incluzând asistență tehnică, schimburi și programe de înfrățire.

De asemenea, președinții au discutat despre modalitățile de apropiere a cetățenilor de Uniunea Europeană și au concluzionat că parlamentele ar trebui să faciliteze dezbateri pe teme europene (atât la nivel național, cât și la nivel interparlamentar) și că o cooperare interparlamentară ar trebui să includă schimbul de informații privind asigurarea unui nou impuls pentru creșterea gradului de conștientizare în rândul cetățenilor cu privire la drepturile lor și cu privire la subiecte legate de UE în general. Aceștia au subliniat, în special, necesitatea încurajării cetățenilor de a-și exercita drepturile electorale și a garantării faptului că relevanța deciziilor luate la nivelul UE, precum și impactul asupra vieții lor sunt absolut clare în ochii cetățenilor, în scopul de a încuraja participarea cetățenilor la alegerile pentru Parlamentul European.

Referitor la întrebarea cu privire la ce ar putea face parlamentele pentru a consolida coeziunea socială în vremuri de austeritate, președinții au subliniat faptul că parlamentele din Uniunea Europeană trebuie să se asigure că implementarea semestrului european se desfășoară într-un mod democratic și transparent, cu respectarea principiului responsabilității democratice. Mai mult decât atât, s-a remarcat faptul că parlamentele ar trebui să fie strâns implicate în elaborarea și punerea în aplicare a cadrului pentru reforme economice și sociale mai puternice la nivel național.

---

⁷ Toate documente referitoare la EUSC și la reuniunile pregătitoare ale secretarilor generali pot fi accesate prin intermediul paginii web a IPEX: www.ipex.eu

Președinții au salutat, de asemenea, creșterea eforturilor și a mijloacelor pentru promovarea IPEX (→ 6.1) ca principalul instrument de sprijin tehnic pentru schimbul de informații dintre parlamentele din UE și instituțiile europene cu privire la chestiunile referitoare la UE. Aceștia au aprobat propunerea ca IPEX să găzduiască documentele pentru noile conferințe interparlamentare (→ 2.1 și 2.3), alături de pagina web existentă pentru Conferința președinților.

3.3. Relațiile cu Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei (APCE)

Acordul dintre Parlamentul European și Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei, semnat în 2007, a obligat cele două instituții să depună eforturi pentru o mai bună cooperare și coordonare a activităților. Ambele instituții și-au schimbat regulamentul de procedură în consecință, punând un accent deosebit pe relațiile de muncă eficiente dintre comisiile competente de ambele părți. De asemenea, Conferința PE a președinților a avut schimburi periodice cu Comitetul prezidențial al APCE, în scopul de a examina stadiul relațiilor și domeniile care necesită îmbunătățiri. Un așa-numit corp informal comun de reprezentanți ai comisiilor PE și ai APCE a aprobat procedura de implicare a Parlamentului European în numirea judecătorilor la Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

Cu toate acestea, s-a afirmat cu mai multe ocazii că spiritul acordurilor și al declarațiilor a fost prea rar transpus în acțiuni concrete; în special monitorizarea drepturilor fundamentale comportă riscul creării de structuri și de standarde paralele în cadrul celor două adunări. În cele din urmă, aderarea Uniunii Europene la Convenția europeană a drepturilor omului reprezintă o bună oportunitate de a depăși riscul scufundării și mai mari într-o competiție contraproductivă.

Disensiunile din cadrul Consiliului de Miniștri al UE au întârziat și mai mult aderarea Uniunii Europene la Convenția europeană a drepturilor omului. Sperăm ca acest lucru să se realizeze în 2014. Odată realizat acest obiectiv, se va deschide oportunitatea unei cooperări mai strânse între Parlamentul European și Consiliul Europei la nivel politic, dar și administrativ. Reuniunea din 9 ianuarie 2014 a Conferinței președinților cu Comitetul prezidențial al grupurilor politice ale Adunării Parlamentare a subliniat necesitatea unei mai mari complementarități și a unei mai bune sinergii între cele două instituții în probleme de interes comun. În discursul său din sesiunea de iarnă 2014 a Adunării Parlamentare, Președintele Schulz a vorbit în favoarea unei cooperări mai profunde și mai durabile, îndeosebi în domeniul misiunilor de observare a alegerilor.

4. Reuniunile interparlamentare

4.1 Reuniunile interparlamentare – schimburi mai tematice între experți

În ultimii ani, s-a dezvoltat un set de trei formate principale de reuniuni interparlamentare pentru a oferi forumuri pentru schimbul de informații și de opinii pe teme alese. Reuniunile interparlamentare la nivel de comisii (RIC) sunt întâlniri organizate la inițiativa uneia sau a mai multor comisii ale PE, cu sprijinul Direcției pentru relațiile cu parlamentele naționale. Acestea reunesc membri ai comisiilor de specialitate ale PE și ai comisiilor omoloage ale parlamentelor naționale. Aceste reuniuni nu ar trebui să fie confundate cu reuniunile comune ale comisiilor (RCC) sau cu reuniunile parlamentare mixte (RPM), care sunt organizate în comun de către Parlamentul European și parlamentul țării care deține președinția Consiliului UE. RPM-urile sunt reuniuni pe teme politice generale, în timp ce RCC-urile sunt

reuniuni între comitete sectoriale ale PE și comisiile din cadrul parlamentelor naționale și acoperă în principal domeniile de politică în care UE are competențe legislative conform procedurii legislative ordinare.

În 2013, au fost organizate 17 ateliere și reuniuni interparlamentare la nivel de comisii. Aceasta înseamnă cel mai mare număr de RIC-uri înregistrat vreodată, implicând 14 comisii permanente și speciale ale PE. Un număr total de 374 de deputați din parlamentele naționale (plus 9 din țările din afara UE) și 396 de deputați în PE au participat la aceste reuniuni. Subiectele discutate au variat de la *libera circulație a cetățenilor*, la *semestrul european pentru coordonarea politicilor economice* (pentru care și-au unit forțele cele trei comisii ale PE cel mai direct interesate), la *legislația europeană comună în materie de vânzare*, la *viitorul apărării europene*. În plus, Comisia pentru industrie, cercetare și energie a coorganizat o reuniune a comitetului mixt cu omologul său lituanian cu privire la *piața energetică internă a UE pentru secolul XXI*, una dintre cele mai importante priorități ale președinției lituaniene. La această reuniune au participat 32 de deputați din parlamentele naționale (plus patru din țări din afara UE).

În plus față de săptămâna parlamentară săptămânală (→ 2.1), cea mai reușită reuniune interparlamentară ca prezența a fost reuniunea interparlamentară a Comisiei pentru afaceri juridice și a Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne cu privire la „crearea unui spațiu de libertate, securitate și justiție: stadiul actual al cooperării polițienești și judiciare în materie penală”, la care au participat 35 de deputați din 21 de parlamente naționale (26 de camere), inclusiv Croația și Norvegia. Cu toate acestea, succesul nu poate fi măsurat numai în funcție de prezență, deoarece unele dintre reuniunile organizate în 2013, ca și în anii precedenți, au avut, în mod intenționat, formatul unor reuniuni exclusiv la nivel de președinți de comisie pentru a permite discuții mai specifice.

Comparativ cu 2012, discuțiile tematice din cadrul reuniunilor interparlamentare din 2013 nu s-au mai concentrat pe subiecte legate de agenda legislativă a comisiilor Parlamentului, ci au abordat, printre altele, chestiuni mai generale, cum ar fi „Se bucură cetățenii de libera circulație?”, „Coerența politicilor pentru dezvoltare: cum pot lucra împreună Parlamentul European și parlamentele naționale”, „Răspunsul femeilor la criză” și „Viitorul apărării europene”. Cu toate acestea, au continuat reuniunile cu privire la propuneri legislative specifice (de exemplu, privind echilibrul de gen în consiliile de administrație; legislația europeană comună în materie de vânzare; Europol).

Anul 2013 a cunoscut o dezvoltare a unor caracteristici noi în cadrul RIC, cum ar fi reuniuni cu privire la aplicarea egală și eficientă a legislației UE (privind mediul), la implementarea unui cadru strategic și a unui plan de acțiune ale UE (privind drepturile omului și democrația) și la controlul parlamentar al cheltuielilor. O altă caracteristică a fost adăugată în 2013 (și în 2014) prin dezbaterile interparlamentare publice privind guvernarea economică, ca o completare la procedura interguvernamentală de luare a deciziilor în spatele ușilor închise. Dacă această tendință va continua, ar putea să se dezvolte în viitor o nouă formă de arenă interparlamentară – un forum de control parlamentar, pentru o confruntare cu realitatea modului în care sunt puse în aplicare actele legislative ale UE la fața locului, și un forum pentru a da o perspectivă transparentă subiectelor la nivel european în cazul în care guvernele iau decizii peste noapte. Pe scurt: un mediu care să asigure condiții mai favorabile răspunderii și controlului democratic.

4.2 Vizitele bilaterale – o formulă flexibilă și eficientă

Vizitele bilaterale oferă posibilitatea unui dialog mai informal și mai concentrat cu privire la inițiativa de a vizita un parlament/o cameră parlamentară. Parlamentul European oferă sprijin logistic, săli de ședință și interpretare, și acoperă cheltuielile pentru prânzuri de lucru desfășurate la sediul său.

Ca și în anii precedenți, vizitele bilaterale au fost destul de frecvente în 2013, parlamentul britanic (ambele camere) fiind cel mai activ. Firește, potențialul vizitelor bilaterale nu a fost exploatat la maximum, întrucât doar 19 camere parlamentare (inclusiv Consiliul Nordic) au profitat de acest important tip de cooperare interparlamentară. Acest lucru este cu atât mai surprinzător cu cât acest tip de reuniune permite parlamentarilor naționali să își stabilească propria agendă și să poarte discuții cu principalii actori din Parlamentul European pe aspectele care prezintă interes pentru aceștia. În 2013 a avut loc un număr mai mare (13) de vizite bilaterale la nivel de funcționari, o oportunitate utilizată de șapte camere în scopuri interne legate de formarea profesională. O panoramă completă a celor 43 de vizite bilaterale în 2013, la care au participat 124 de deputați în PE și 167 membri ai personalului parlamentelor naționale, este prezentată în anexa III.

4.3 Videoconferințele: încă un pas înainte

Videoconferințele oferă o multitudine de oportunități pentru cooperarea interparlamentară. În ultimii doi ani, serviciile PE au dezvoltat o soluție tehnică care permite videoconferințe de o calitate excelentă a imaginii și a sunetului, precum și interpretare în mai multe limbi.

Începând cu 2013, această tehnologie este oferită ca serviciu permanent în Parlamentul European, iar lansarea sa oficială a fost însoțită de mai multe activități de promovare. În septembrie 2013, funcționari în domeniul afacerilor UE din parlamentele naționale au putut testa capacitatea noii tehnologii în cadrul unei videoconferințe multilingve în direct între Parlamentul European de la Bruxelles, parlamentul lituanian de la Vilnius și parlamentul portughez de la Lisabona. Parlamentul European a oferit, în plus, parlamentelor naționale posibilitatea de a participa prin videoconferință la una dintre ședințele sale interparlamentare regulate și intenționează să procedeze astfel și în viitor, ori de câte ori va fi posibil.

Din motive practice, noul sistem prezintă încă anumite limitări, de exemplu legate de numărul sălilor de ședință ale PE echipate cu această tehnologie, numărul canalelor de interpretare puse la dispoziția site-urilor participante sau numărul maxim de astfel de videoconferințe prevăzute cu interpretare care pot avea loc la Parlamentul European pe săptămână. În plus, este important de reținut că o videoconferință cu un parlament național se poate organiza numai în cazul în care echipamentul folosit de respectivul parlament național îndeplinește aceleași standarde tehnice precum sistemul PE. Experiența evidențiază importanța efectuării de teste tehnice la nivel administrativ, înainte ca o videoconferință cu un parlament național să fie planificată în detaliu.

În toamna anului 2013, serviciile PE au lansat, așadar, un studiu tehnic în rândul parlamentelor naționale pentru a colecta date actualizate cu privire la echipamentele de videoconferință. La începutul anului 2014, rezultatele au fost distribuite tuturor parlamentelor naționale, ceea ce ar trebui să faciliteze organizarea de videoconferințe în viitor.

5. „Mecanismul de alertă timpurie” – Protocolul nr. 2 la Tratatul de la Lisabona

Una dintre cele mai importante evoluții în arhitectura juridică a UE din ultimii ani a fost punerea în aplicare a Protocolului nr. 2 la Tratatul de la Lisabona. Protocolul oferă parlamentelor naționale dreptul de a examina proiectele de acte legislative ale UE care nu intră în competența exclusivă a Uniunii Europene și de a se opune adoptării lor în cazul în care consideră că nu a fost respectat principiul subsidiarității. Protocolul prevede o procedură de revizuire obligatorie de către instituția emitentă, aceasta fiind, în mod normal, Comisia, a propunerii legislative în cazul în care avizele motivate primite depășesc pragurile stabilite⁸. Sunt prevăzute două proceduri, cunoscute în limbajul cotidian sub denumirea „cartonașul galben” și „cartonașul portocaliu” (în acest ultim caz, obligațiile sunt mai stricte).

Acest „mecanism de alertă timpurie” a adus schimbări în ceea ce privește metodele de lucru ale Parlamentului European, inclusiv modificări la Regulamentul său de procedură. La rândul lor, parlamentele naționale s-au folosit de această ocazie pentru a examina nu numai aspectele referitoare la principiul subsidiarității, dar și o serie de alte aspecte, printre care fondul propunerilor legislative. O demonstrează faptul că, dintre cele 1 546 de comunicări primite de la parlamentele naționale de la intrarea în vigoare a protocolului și până la sfârșitul lunii decembrie 2013 (la un total de 439 de acte legislative înaintate de parlamentele naționale pentru control), numai 276 sunt „avize motivate”, adică observații care se opun adoptării unui act legislativ pe motivul unei presupuse încălcări a principiului subsidiarității. Restul de 1 270 sunt ceea ce numim „contribuții” și abordează alte chestiuni, de orice tip ar fi acestea.

Pentru 2013, în special, au fost transmise 87 de avize motivate pentru 115 de proiecte de acte legislative, care au fost prezentate pentru control parlamentar. Parlamentele naționale au trimis alte 226 de contribuții. Prin comparație, în 2012 au fost prezentate 71 de avize motivate și 221 de contribuții în legătură cu 79 de proiecte de acte legislative care s-au înscris, în anul respectiv, în domeniul de aplicare al Protocolului nr. 2. Prin urmare, se poate observa o ușoară tendință în scădere, în termeni relativi, între cei doi ani, deși, în cifre absolute, volumul de avize motivate și de contribuții în 2013 este mai mare decât cel din 2012.

6. Instrumente pentru schimbul de informații și crearea de rețele

6.1 Schimbul interparlamentar de informații privind UE – IPEX

Platforma pentru schimbul interparlamentar de informații privind UE (IPEX) a fost înființată ca răspuns la o recomandare a Conferinței președinților desfășurate la Roma în 2000 și a fost inaugurată cu ocazia Conferinței președinților de la Copenhaga, din 2006. De atunci, parlamentele naționale ale UE, Parlamentul European, precum și țările candidate au contribuit prin încărcarea de informații referitoare la chestiuni privind UE. La 1 iulie 2011, după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona în decembrie 2009, a fost lansat un site internet reînnoit pentru a face față noilor provocări așteptate.

Pe parcursul anului 2013, au fost dezvoltate noi caracteristici ale IPEX: au fost create două pagini secundare noi în pagina EUSC, pentru a arhiva toate documentele legate de noile

---

⁸ O treime din PN care votează împotriva unei propuneri sau un sfert pentru chestiuni din domeniul justiției și afacerilor interne.

conferințe interparlamentare, elaborate de Conferința președinților parlamentelor din UE la reuniunile sale de la Varșovia, din 2012, și de la Nicosia, din 2013.

În ultimii doi ani, IPEX a fost adaptat pentru a primi documente prin noua platformă a Comisiei Europene pentru comunicare, denumită eTrustEx. Această nouă platformă a devenit complet operațională la sfârșitul lunii august 2013, iar IPEX, împreună cu parlamentele naționale, a fost primul destinat al documentelor transmise de Comisia Europeană prin intermediul acestui canal nou și securizat de comunicare. În octombrie 2013, Comisia Europeană a dat curs cererii IPEX de a primi toate aceste documente, care fuseseră transmise anterior exclusiv Consiliului; în consecință, și Parlamentul European primește în prezent aceste documente în mod direct. IPEX a inclus, de asemenea, Croația printre parlamentele participante și a introdus limba croată ca fiind a 24-a limbă de navigare, în timp util pentru aderarea sa la 1 iulie 2013.

În momentul în care avizele motivate ale parlamentelor naționale au declanșat un al doilea „cartonaș galben” la sfârșitul lunii octombrie 2013, acest lucru a fost cunoscut imediat, de asemenea datorită încercării la timp, pe platforma IPEX, a avizelor motivate emise de parlamentele naționale. Un factor favorizat a fost și disponibilitatea traducerilor în limba engleză ale documentelor relevante. Aceasta devine tot mai mult o caracteristică obișnuită.

În 2013, numărul de știri despre evenimente și subiecte legate de UE la secțiunea „NOUȚĂȚI” a site-ului postate de parlamentele naționale a crescut, contribuind astfel la schimbul de informații referitoare la controlul parlamentar și nu numai.

6.2 Centrul European de Cercetare și Documentare Parlamentară – CECDP

În 2013, CECDP, gestionat în comun de Parlamentul European și Adunarea Parlamentară a Consiliului European, a inclus 65 de camere parlamentare din 53 de țări și instituții europene (inclusiv 41 de parlamente/camere din statele membre ale UE). 119 corespondenți și corespondenți adjuncți își reprezintă parlamentul în rețea și contribuie la principalele activități ale CECDP, care constau într-un schimb intens de informații și de bune practici.

Au fost transmise în rețea 254 de cereri, care au declanșat 6 328 de răspunsuri, care sunt, în ambele cazuri, mai puține decât în 2012. Această scădere poate fi explicată, cu o mare probabilitate, de faptul că instituția care a adresat cele mai multe cereri, *Bundestag*-ul german, a organizat alegeri și, ca urmare, nu a înaintat cantitatea obișnuită de cereri.

Parlamentul European a răspuns în 33 de cazuri, ceea ce reprezintă un număr mai mic față de alte parlamente, din cauza faptului că acesta reacționează numai la cererile cu privire la practicile și procedurile parlamentare. Mai important decât atât, Parlamentul European a profitat de afilierea sa la rețea și, în 2013, a prezentat opt solicitări la cererea diferitor servicii ale Camerei. Două cereri au fost legate de alegerile europene viitoare și au vizat aspecte specifice relevante pentru încheierea mandatului deputaților în PE. O altă cerere a oferit date cu privire la numele parlamentarilor de sex feminin din Europa și a contribuit substanțial la organizarea summitului anual din 2013 „Forumul global al Femeilor din Parlamente” (WIP), organizat de Parlamentul European în noiembrie 2013. Alte cereri, una cu privire la agențiile de turism și cealaltă legată de relațiile externe ale parlamentelor, au colectat date comparative pentru proiectele în derulare din administrația PE. Parlamentul European a investit, din nou, un buget semnificativ pentru îmbunătățirea și dezvoltarea în continuare a site-ului CECDP.

Rezultatele și realizările din ultimii ani prezintă CECDP ca o reală poveste de succes a cooperării interparlamentare la nivelul administrațiilor din parlamente. Informațiile distribuite prin intermediul rețelei cu greu pot fi găsite în altă parte. Seminarele oferă un spațiu experților din parlament pentru care este în mod normal destul de dificil să se întâlnească cu omologii lor pentru un schimb de bune practici. Modelul reprezentat de CECDP este o sursă de inspirație pentru proiecte similare în lume, în special în Africa și în America Latină.

7. Tendințe în materie de relații interparlamentare pentru 2009-2014

Evoluția relațiilor dintre Parlamentul European și parlamentele naționale din ultimii cinci ani a fost orientată de schimbările instituționale și legislative aduse de Tratatul de la Lisabona, inclusiv de domeniul de aplicare extins al competențelor Uniunii Europene, și conturate într-un mediu marcat de criza economică și monetară internațională. Criza, în special, a determinat importante evoluții juridice și de altă natură la nivelul UE. Multe dintre acestea ridică însă întrebări serioase cu privire la gradul în care sunt apărate principiile parlamentarismului, cum ar fi principiile responsabilității și transparenței. Mai exact, noile mecanisme create la nivelul UE cu privire la inițiativa organelor executive (de exemplu, Mecanismul european de stabilitate – MES) marginalizează într-o măsură considerabilă rolul parlamentelor, inclusiv al Parlamentului European.

În acest climat, tensiunile dintre parlamentele naționale și organismele UE, inclusiv Parlamentul European, sunt deseori evidente, întrucât multe parlamentele naționale – dacă nu toate – au fost profund îngrijorate de perspectiva pierderii rolului lor tradițional de exprimare a voinței democratice a oamenilor. În acest context economic, social și politic nefavorabil, relațiile interparlamentare au continuat totuși să se dezvolte pentru a răspunde provocărilor vechi și noi, pentru a consolida capacitatea fiecărui parlament și a tuturor laolaltă de a trage la răspundere executivul pentru acțiunile sale, pentru a crește transparența, a promova dialogul și bunele practici și a încerca reconcilierea divergențelor. Cel puțin șapte tendințe pot fi identificate și sunt evidențiate mai jos.

Prima tendință se referă la implicarea oficială mai mare a parlamentelor naționale în arhitectura instituțională a UE. Articolul 12 din TUE prevede clar că parlamentele naționale contribuie în mod activ la buna funcționare a Uniunii. Acest principiu este confirmat în Protocolul nr. 2 la Tratatul de la Lisabona, care împuternicește parlamentele naționale să examineze proiectele de acte legislative ale UE care nu intră în competența exclusivă a Uniunii. Cu toate acestea, în pofida faptului că protocolul a deschis posibilitatea ca parlamentele naționale să se angajeze cu organismele UE în probleme care depășesc principiul subsidiarității⁹, acesta nu a scăpat de critici. Concret, criticii susțin că perioada de control parlamentar (opt săptămâni) care este prevăzută în temeiul protocolului este insuficientă și că răspunsurile Comisiei au fost prea generale și au fost prezentate cu o mare întârziere. Faptul că parlamentele naționale au produs până acum doar două cazuri de revizuire obligatorie („cartonașe galbene”) prin intermediul protocolului a fost, de asemenea, criticat.

S-ar putea deduce că, în pofida eforturilor, fie prin intermediul COSAC sau prin întâlniri informale, fie prin eforturi intensificate de coordonare informală ale reprezentanților din PE ai propriilor administrații, parlamentele naționale nu au reușit încă să stabilească forme

---

⁹ O demonstrează faptul că aproape 80 % din observațiile scrise ale parlamentelor naționale referitoare la proiectele de acte legislative care intră în sfera de aplicare a Protocolului nr. 2 nu contestă valabilitatea acestor acte în ceea ce privește principiul subsidiarității.

eficiente de cooperare între acestea cu privire la Protocolul nr. 2. Pe de altă parte, numărul mic de cartonașe galbene ar putea fi interpretat ca o dovadă a respectării mai stricte a principiului subsidiarității de către Comisia Europeană. O a treia interpretare posibilă a numărului mic de cartonașe galbene este faptul că nu toate parlamentele adoptă aceeași poziție asupra unei anumite măsuri juridice propuse. Este foarte interesant de observat că, fie și în cadrul aceluiași parlament, este posibil ca cele două camere să nu fie de acord cu privire la conformitatea unei propuneri cu principiul subsidiarității. La rândul său, Parlamentul European a adoptat până în prezent o poziție în cea mai mare parte reflexivă, având în vedere că punerea în aplicare a protocolului vizează în primul rând Comisia Europeană, care este, în mod normal, instituția emitentă. Cu toate acestea, la 4 februarie 2014 o rezoluție a Parlamentului adoptată în ședință plenară abordează explicit tema subsidiarității și reproduce unele dintre principalele critici exprimate în ceea ce privește funcționarea protocolului¹⁰.

O a doua tendință în domeniul relațiilor interparlamentare în ultimii cinci ani a fost ca deciziile „conferințelor” interparlamentare să fie rezultatul unui acord politic în cadrul Conferinței președinților parlamentelor din UE (EUSC). Un exemplu notabil este Conferința privind politica externă și de securitate comună și politica de securitate și apărare comună (PESC/PSAC), care a fost constituită de EUSC în cadrul reuniunii sale de la Varșovia din aprilie 2012. Potrivit observatorilor, CIP privind PESC și PSAC devine în mod sigur platforma interparlamentară de control al politicii externe, de apărare și de securitate a UE, evitând în același timp crearea de noi structuri sau adunări. Cu participarea regulată a peste 100 de parlamentari de la nivel național și a unei delegații alcătuite din 16 deputați în PE, conferința oferă o oportunitate unică pentru o dezbatere interparlamentară cu Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate/Vicepreședintele Comisiei pe probleme esențiale de politică externă a UE. Mai recent, la Nicosia, în aprilie 2013, EUSC a ajuns la un acord privind înființarea și principiile generale care reglementează organizarea Conferinței pe baza articolului 13 din TSCG. În ambele cazuri, forumurile interparlamentare constituite cu ajutorul EUSC reflectă, pe de o parte, activitățile extinse la nivelul UE pe problemele reglementate în mod tradițional la nivel intern și, pe de altă parte, preocuparea parlamentelor de a fi implicate în exercitarea responsabilității și a controlului asupra acestor activități care, în general, sunt dirijate de către executiv.

O a treia tendință este ca mijloacele de cooperare interparlamentară să fie prevăzute prin tratate. Acest lucru este evident prin introducerea articolului 88 din TFUE cu privire la controlul Europol. Aceasta contrastează cu situația tradițională, în care reuniunile interparlamentare au fost în mare parte organizate în afara sferei de referință juridică, cu excepția notabilă a COSAC, care este prevăzută la articolul 10 din Protocolul nr. 1 la tratat. De asemenea, merită remarcat faptul că aceste mijloace de cooperare interparlamentară adoptă o structură permanentă, mai regulată și necesită de multe ori discuții între diferitele parlamentele cu privire la sfera de aplicare și modalitățile acestora. Adoptarea unui regulament privind controlul parlamentar al Europol este prevăzută în mod expres la articolul 88 din TFUE, prin procedura legislativă ordinară. La Conferința președinților parlamentelor din UE desfășurată la Stockholm în 2010 și la Conferința de la Bruxelles din 2011, președinții au fost de acord cu privire la necesitatea unui control periodic al Europol prin intermediul unui organism interparlamentar care să reunească reprezentanți ai parlamentelor naționale și ai Parlamentului European. Comisia pentru libertăți civile (LIBE) din cadrul PE a fost apoi însărcinată cu organizarea de reuniuni periodice cu privire la

---

¹⁰ Rezoluția Parlamentului European din 4 februarie 2014 referitoare la adecvarea reglementărilor UE, la subsidiaritate și proporționalitate – al 19-lea raport privind o mai bună legiferare pe anul 2011 (2013/2077(INI)), punctele 21-30.

Europol cu comisiile omoloage ale parlamentelor naționale. În conformitate cu acest demers, începând cu anul 2010, RIC-urile anuale au fost organizate de comisia LIBE, cea mai recentă la 14 noiembrie 2013, având ca temă dispozițiile privind controlul parlamentar al activităților Europol. Această chestiune, împreună cu alte prevederi ale propunerii privind Europol, este în prezent negociată între Parlament și Consiliu ca urmare a adoptării poziției în primă lectură a Parlamentului la 25 februarie 2014. În așteptarea unui acord cu Consiliul, este de remarcat faptul că acesta este primul domeniu în care cooperarea interparlamentară va fi reglementată prin legislația UE. Implicarea puternică a EUSC în aceste domenii indică totodată faptul că acest organism va continua să fie un important forum de dezbatere pe probleme precum responsabilitatea democratică și guvernanta, precum și un catalizator pentru evoluțiile viitoare în domeniul relațiilor interparlamentare. În cursul reuniunii sale din aprilie 2014 de la Vilnius, EUSC a abordat din nou „cooperarea interparlamentară în spațiul de libertate, securitate și justiție”, invocând dorința EUSC de a se implica în domeniul controlului parlamentar al Europol și în evaluarea activităților Eurojust.

O a patra tendință privește faptul că unele forme de cooperare interparlamentară scad în importanță. Concret, numărul de reuniuni parlamentare comune (RPC) și de reuniuni comune la nivel de comisii (RCC) a scăzut în mod semnificativ, până la punctul în care, din 2012, nu a mai fost organizată nicio RPC (comparativ cu două reuniuni pe an, cum se întâmpla anterior). Această tendință reflectă, în parte, anumite dificultăți organizatorice semnificative care reduc entuziasmul față de acestea și, în parte, faptul că – îndeosebi în ceea ce privește RPC-urile – acestea au un impact direct limitat asupra activității parlamentare în curs și se pretează la discuții cu caracter mai general¹¹.

O a cincea tendință, oarecum conexă, este faptul că unele forumuri existente de relații interparlamentare necesită o anumită reflecție cu privire la viitorul acestora. COSAC este organismul care poate fi citat ca exemplu notabil în acest sens. În toamna anului 2013, COSAC și-a sărbătorit cea de a 50-a reuniune bianuală. În timp ce rolul statutar al COSAC este de a fi „un organism pentru schimbul de informații și de bune practici între parlamentele din Uniunea Europeană, în special cu privire la aspectele practice ale controlului parlamentar”¹², în ultimii cinci ani dezbaterile din cadrul reuniunilor COSAC au fost dominate de membri ai puterilor executive de la nivel național și european. Aceștia au reprezentat aproximativ 60 % dintre vorbitorii principali. În schimb, mai puțin de 30 % dintre vorbitori au provenit din sfera parlamentară¹³. Dintre toate cele nouă reuniuni ale COSAC desfășurate de la Președinția suedeză (2009) la Președinția lituaniană (2013), doar 16 % dintre dezbateri au fost de natură pur interparlamentară, în timp ce la 63 % dintre dezbateri vorbitorii principali au provenit exclusiv de la puterea executivă (fie europeană, fie națională), fără implicarea unor membri ai parlamentului. Prin urmare, am fi înclinați să ne întrebăm dacă scopul schimbului de informații și de bune practici între parlamente, promovată de Parlamentul European, rămâne elementul central al recentelor proceduri din cadrul COSAC. Cu toate acestea, se pare că pentru multe parlamente naționale dialogul cu executivul Uniunii Europene este o parte esențială a activităților COSAC.

---

¹¹ Se reamintește faptul că RPC-urile au fost instituite după respingerea proiectului de Constituție europeană, ca mijloc de revigorare a dezbaterii pe tema integrării europene.

¹² Regulamentul de procedură al COSAC, articolul 5.2.

¹³ 21 de membri ai Comisiei Europene, printre care Președintele Barroso (de două ori) și Vicepreședintele Șefčovič (de 10 ori), Președintele Consiliului European, Herman Van Rompuy (o dată), Înalțul Reprezentant pentru Bosnia și Herțegovina (o dată) și funcționari ai UE (doi), precum și șase prim-miniștri, 18 miniștri naționali și un funcționar național; 10 deputați în PE activi și doi foști președinți ai PE, precum și 11 membri activi ai unor parlamente naționale. Restul vorbitorilor au fost trei cetățeni tineri, cinci reprezentanți din partea unor universități, institute, fundații și doi reprezentanți ai mediului de afaceri (în total, 10 vorbitori, 12 %).

Implicarea în COSAC a deputaților în PE de la comisiile de specialitate nu a rezolvat problema de bază legată de componența sa fundamentală - o conferință a membrilor comisiilor parlamentare pentru afaceri europene cu o abordare generalistă, care își concentrează contribuțiile mai mult pe aspecte instituționale decât pe politici (specializate, individuale). În aceeași ordine de idei, se poate observa că discuțiile dintre deputații în PE și parlamentarii naționali cu privire la domenii specifice de politică tind să aibă loc în afara cadrului COSAC. În contextul argumentelor de mai sus, s-ar putea reține tendința potrivit căreia scopul creării unei sfere interparlamentare de dezbateri, cel puțin pe domenii specifice importante de acțiune legislativă, pare să se concretizeze în prezent mai degrabă în cadrul unor forumuri de specialitate separate, și mai puțin prin intermediul COSAC.

O a șasea tendință este că, spre deosebire de cele două tendințe anterioare, alte formate de cooperare câștigă teren atât sub aspectul participării, cât și al importanței. Practic, în conformitate cu recomandările Grupului de coordonare al PE pentru relațiile cu parlamentele naționale, numărul reuniunilor interparlamentare la nivel de comisii (RIC) este în continuă creștere¹⁴. În total, începând cu 2009 s-au organizat aproximativ 60 de RIC-uri dedicate unui număr important de teme. Mai mult decât atât, din nou în conformitate cu recomandările Grupului de coordonare, comisiile reflectează în prezent asupra RIC-urilor prevăzute cu șase luni în avans și transmit propriile propuneri spre validare în primul rând Conferinței președinților de comisie și în cele din urmă Conferinței președinților¹⁵. Ca urmare, se publică și se distribuie tuturor parlamentelor naționale un calendar al tuturor evenimentelor interparlamentare. Întregul proces de examinare prealabilă și de validare a RIC-urilor planificate are drept scop o mai bună coordonare a activităților interparlamentare și evitarea suprapunerilor. În acest scop, calendarul respectiv include și activitățile interparlamentare ale parlamentului care deține președinția¹⁶. Cu toate acestea, nu trebuie ignorat faptul că există divergențe semnificative între comisiile PE în domeniul RIC. În timp ce, de exemplu, anumite comisii organizează una sau mai multe RIC-uri anual, altele nu au organizat niciuna în ultimii cinci ani. Mai mult decât atât, în pofida predilecției generale pentru RIC-uri, există date provenite din chestionare și sondaje interne cu privire la aceste reuniuni care demonstrează necesitatea unei reflecții permanente asupra formatului, a fondului și a calendarului acestora.

Se poate întâmpla, de exemplu, ca abordarea universală urmărită până acum în ceea ce privește RIC-urile să nu mai poată servi în mod optim intereselor comisiilor individuale. În acest sens, o evoluție remarcată în ultimii ani a fost organizarea de reuniuni exclusiv la nivelul președinților de comisie. Anumite comisii, cum ar fi Comisia pentru afaceri economice și monetare și Comisia pentru afaceri externe organizează astfel de întâlniri cu scopul de a purta discuții mai specifice. Într-adevăr, se pare că viitorul RIC-urilor înseamnă trecerea la formate mai diversificate, în funcție de nevoile și de obiectivele fiecărei comisii organizatoare.

O ultimă tendință care poate fi observată se referă la importanța tot mai mare a tehnologiei în domeniul relațiilor interparlamentare. Videoconferințele, de exemplu, câștigă treptat teren ca mijloc de organizare a reuniunilor interparlamentare, oferind avantaje semnificative în ceea

---

¹⁴ Grupul de coordonare privind relațiile cu parlamentele naționale: „Recomandări pentru Conferința președinților”, recomandarea 3.

¹⁵ *Ibidem*, recomandarea 1.

¹⁶ O descriere succintă a activităților interparlamentare ale parlamentelor care dețin președinția poate fi consultată la adresa: www.IPEX.eu

ce privește costurile și timpul de călătorie. Mai mult decât atât, portalul IPEX a fost complet restructurat și este acum disponibil în toate cele 24 de limbi oficiale ale UE, oferind o platformă fiabilă și rapidă pentru schimbul de informații. Combinarea tehnologiei cu mijloacele tradiționale și noi de relații interparlamentare este evidentă, printre altele, în raport cu forumuri precum Conferința președinților parlamentelor din UE, conferințele în domeniul PESD/PSAC și cele având ca temă articolul 13 din TSCG, pentru care IPEX a dedicat pagini care găzduiesc toate documentele relevante. În plus, IPEX este esențial pentru punerea în aplicare a Protocolului nr. 2, servind ca platformă principală de informații disponibile despre diferitele etape ale controlului parlamentar în fiecare parlament/cameră din UE, împreună cu documentele relevante, inclusiv avize motivate și contribuții. În ceea ce privește CECDP, de asemenea, tehnologia a adus îmbunătățiri considerabile. Datorită investițiilor financiare ale Parlamentului European, site-ul CECDP a devenit platforma centrală pentru schimbul și stocarea de informații comparative privind practicile parlamentare. Un flux de lucru electronic ajută la organizarea fără probleme a transmiterii cererilor și a răspunsurilor, fiind pe deplin acceptat de către toți participanții la rețea. Un motor de căutare performant permite exploatarea mai bună a bazei de cunoștințe, pentru a economisi timp, a evita munca dublă și, în cele din urmă, pentru a obține accesul optim la informații. Toate aceste exemple demonstrează potențialul tehnologiei pentru facilitarea cooperării interparlamentare în mai multe privințe.

ANEXE LA RAPORTUL ANUAL 2013

- I. Reuniunile COSAC – Subiecte și vorbitori principali**
- II. Reuniunile interparlamentare la nivel de comisii și alte reuniuni interparlamentare**
- III. Vizite bilaterale (inclusiv videoconferințe)**
- IV. Date furnizate de Mecanismul de alertă timpurie**
- V. CECDP: Lista cererilor comparative lansate de PE și Lista seminarelor și a reuniunilor statutare**

ANEXA I – Reuniunile COSAC – Subiecte și vorbitori principali

EVENIMENT	SUBIECTE	VORBITORI PRINCIPALI/EXPERTI
Reuniunea președinților COSAC, 27-28 ianuarie 2013 Dublin	<ul style="list-style-type: none"> • Prioritățile Președinției irlandeze a Consiliului Uniunii Europene • Viitorul Europei: către o veritabilă uniune economică și monetară 	<ul style="list-style-type: none"> • Dl Brendan HOWLIN, T.D., Ministrul Cheltuielilor Publice și Reformei • Dl Maroš ŠEFČOVIČ, Vicepreședinte pentru relații interinstituționale și administrație
A 49-a Reuniune a COSAC (Reuniune plenară), 23-25 iunie 2013, Dublin	<ul style="list-style-type: none"> • Bilanț și perspective • Viitorul integrării europene • Realizarea obiectivelor în materie de dezvoltare • Un viitor european pentru cetățenii tineri • Politica de extindere și de vecinătate – păstrarea elanului 	<ul style="list-style-type: none"> • <i>An Taoiseach</i> dl Enda KENNY T.D., prim-ministrul Irlandei • Dl Herman DE CROO, fost Președinte al Camerei Reprezentanților din Belgia, și dl Brendan HALLIGAN, Președinte, Institute of International and European Affairs • Discuție de grup cu Dr. Mo IBRAHIM, Președinte, Fundația Mo Ibrahim, cu dna Michèle STRIFFLER, Vicepreședinta Comisiei pentru dezvoltare a Parlamentului European și cu dl Barry ANDREWS, director executiv, GOAL • Dl Ruairi QUINN TD, Ministrul pentru Educație și Competențe, și intervenții din partea a trei tineri cetățeni europeni: Nevin ÖZTOP (Turcia), Rachel CREEVY (Irlanda), Marietta HERFORT (Ungaria) • Dl Valentin INZKO, Înaltul Reprezentant pentru Bosnia și Herțegovina, și dl Erwan FOUÉRE, cercetător principal asociat, Centrul de Studii Politice Europene, Bruxelles, primul vorbitor: dl Miguel Ángel MARTÍNEZ, Vicepreședinte al Parlamentului European
Reuniunea președinților COSAC, 7-8 iulie 2013 Vilnius	<ul style="list-style-type: none"> • Prioritățile Președinției lituaniene a Consiliului Uniunii Europene • Către o uniune politică și economică: următorii pași 	<ul style="list-style-type: none"> • Dl Linas LINKEVIČIUS, Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Lituania • Dl Maroš ŠEFČOVIČ, Vicepreședintele Comisiei Europene responsabil cu relațiile interinstituționale și administrația

<p>A 50-a Reuniune a COSAC (Reuniune plenară), 27-29 octombrie 2013 Vilnius</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Situația actuală a Președinției lituaniene a Consiliului Uniunii Europene • A 50-a Reuniune jubiliară a COSAC – Contribuția COSAC la cooperarea interparlamentară în Uniunea Europeană • Alegerile europene 2014: Platformă de dezbatere privind viitorul UE și cetățenii săi • Diplomația parlamentară – PE - Ucraina – studiu de caz • Punerea în aplicare a Strategiei Europa 2020 • Legitimitatea democratică în UE și rolul parlamentelor din UE • Agenda digitală: provocări și perspective: Securitatea cibernetică – beneficii pentru întreprinderi 	<ul style="list-style-type: none"> • Excelența Sa Algirdas BUTKEVIČIUS, Prim-ministrul Republicii Lituania • Dl Laurent FABIUS, Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Franceze • Dl Pat COX, fost Președinte al Parlamentului European, și dl Andrew DUFF, membru al Comisiei pentru afaceri constituționale a Parlamentului European, raportor privind îmbunătățirea modalităților practice de organizare a alegerilor pentru Parlamentul European din 2014 • Dl Pat COX, fost Președinte al Parlamentului European • Dl Maroš ŠEFČOVIČ, Vicepreședintele Comisiei Europene responsabil cu relațiile interinstituționale și administrația, și dna Pervenche BERÈS, Președinta Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale a Parlamentului European • Dna Eva KJER HANSEN, Președinta Comisiei pentru afaceri europene din cadrul Folketing-ului danez, dl Dominic HANNIGAN, Președintele Comitetului mixt pentru afaceri europene din cadrul Camerei irlandeze <i>Oireachtas</i>, și dl Hans-Gert PÖTTERING, fost Președinte al Parlamentului European, membru al Parlamentului European • Dl Rudolf Peter ROY, șeful diviziei pentru politica de securitate și sancțiuni din cadrul Serviciului European de Acțiune Externă, și dl Ilja LAURS, Director executiv al GetJar, câștigător al premiului „Managerul European al Anului 2011”, acordat de European Business Press (EBP)
---	---	--

ANEXA II

Reuniuni interparlamentare la nivel de comisii ale PE cu parlamentele naționale la Bruxelles și alte reuniuni interparlamentare (*) Informații statistice pentru 2013

(*) toate evenimentele sunt RIC-uri, cu excepția unei mențiuni contrare.

<u>Comisia</u>	<u>Evenimentul</u>	<u>Data</u>	<u>Parlamente naționale</u>			<u>PE</u>
			<u>Deputați</u>	<u>Parlamentul național</u>	<u>Camera</u>	<u>Deputați în PE</u>
JURI	<u>Atelier privind</u> Dreptul civil și justiția: „Beneficiază cetățenii UE de libera circulație?”	23 ianuarie	8	7	7	8
ECON/BUDG/ EMPL	Săptămâna parlamentară în cadrul semestrului european	28-30 ianuarie	100	26	33	70
AFET/SEDE	<u>Schimb de opinii</u> cu miniștrii afacerilor externe Carl Bildt și Radoslaw Sikorski: Către o strategie globală europeană	21 februarie	15	12	13	35
FEMM	Reuniunea interparlamentară la nivel de comisii privind „Răspunsul femeilor la criză”	7 martie	14 + 2 TR	13 + TR	16	20
ENVI	Reuniunea interparlamentară la nivel de comisii privind „Aplicarea uniformă și efectivă a dreptului UE din domeniul mediului – care sunt motivele pentru care acest lucru nu se întâmplă?”	26 martie	27 + 1 HR	16 + 1 HR	20 + 1 HR	27
DEVE	Reuniunea interparlamentară la nivel de comisii privind „Coerența politicilor pentru dezvoltare: cum pot lucra împreună Parlamentul European și parlamentele naționale?”	23 aprilie	28 + 1 HR + 2 NO	1 +1NR	18 +1HR +1NO	8
AFET/SEDE	<u>Schimb de opinii</u> privind „Viitorul apărării europene: o perspectivă NATO” și conferința privind „Înțelegerea Islamului politic: opinii din interior”	6-7 mai	7	7	6	39
CRIM	Reuniunea interparlamentară la nivel de comisii privind „Lupta împotriva criminalității organizate, a corupției și a spălării de bani”	7 mai	19 + 4 HR + 2 NO	12 + HR + NO	12 + HR + NO	12
JURI/FEMM	<u>Schimb de opinii</u> Ameliorarea echilibrului de gen în rândul administratorilor neexecutivi ai societăților cotate la bursă	19 iunie	12 + 1 HR	9 + 1 HR	10 + 1 HR	8

**Reuniuni interparlamentare la nivel de comisii ale PE cu parlamentele naționale la Bruxelles
și alte reuniuni interparlamentare (*)
Informații statistice pentru 2013**

(*) toate evenimentele sunt RIC-uri, cu excepția unei mențiuni contrare.

<u>Comisia</u>	<u>Evenimentul</u>	<u>Data</u>	<u>Parlamente naționale</u>			<u>PE</u>
			<u>Deputați</u>	<u>Parlamentul național</u>	<u>Camera</u>	<u>Deputați în PE</u>
LIBE/JURI	Reuniunea interparlamentară la nivel de comisii privind „Crearea unui spațiu de libertate, securitate și justiție: stadiul actual al cooperării polițienești și judiciare în materie penală”	20 iunie	32 + 1 HR + 3 NO	19 + HR + NO	24 + HR + NO	28
JURI	<u>Atelier privind</u> „Propunerea referitoare la legislația europeană comună în materie de vânzare: perspective”	10 iulie	7	6	6	6
ECON	<u>Schimb de opinii</u> „Ciclul 2013 al semestrului european”	17 septembrie	14	12	12	20
AFET/DROI	Reuniunea interparlamentară la nivel de comisii privind „Implementarea cadrului strategic și al planului de acțiune ale UE pentru drepturile omului și democrație”	25 septembrie	19	12	13	18
AFET/SEDE	<u>Reuniune deschisă pentru președinții comisiilor naționale relevante din UE</u> „Viitorul apărării europene”	5 noiembrie	14	10	9	25
CONT	Reuniunea interparlamentară la nivel de comisii pe tema „ Cheltuieli mai eficiente – Modele de control parlamentar al cheltuielilor”	14 noiembrie	18	13	13	8
LIBE	<u>Reuniune deschisă pentru președinții comisiilor naționale relevante din UE</u> Agenția Uniunii Europene pentru cooperare și formare în materie de aplicare a legii (Europol) și de abrogare a Deciziilor 2009/371/JAI și 2005/681/JAI	14 noiembrie	7	6	6	43
REGI	Reuniunea interparlamentară la nivel de comisii cu tema „Pentru investiții productive pentru creștere și coeziune prin sinergii îmbunătățite între nivelul local, național și european pentru realizarea obiectivelor Strategiei Europa 2020”	27 noiembrie	25	15	15	21
ITRE	<u>Reuniunea comună a comisiilor</u> privind „Piața energetică internă a UE pentru secolul XXI”	17 decembrie	30 + 3 NO + 1 TR + 2 XK	16 +NO+TR+XK	18 +NO+TR +XK	60
<u>TOTAL</u>	<u>18 reuniuni interparlamentare</u>		<u>404 + 23</u>			

**Reuniuni interparlamentare la nivel de comisii ale PE cu parlamentele naționale
și alte reuniuni interparlamentare (*) de la Bruxelles
Informații statistice pentru 2014**

(*) toate evenimentele sunt RIC-uri, cu excepția unei mențiuni contrare.

<u>Comisia</u>	<u>Evenimentul</u>	<u>Data</u>	<u>Parlamente naționale</u>			<u>PE</u>
			<u>Deputați</u>	<u>Parlamentul național</u>	<u>Camera</u>	<u>Deputați în PE</u>
ECON/BUDG/ EMPL	<u>Săptămâna parlamentară europeană</u> Conferința interparlamentară privind guvernarea economică a Uniunii Europene (articolul 13 din TSCG) Ciclurile semestrului european pentru 2013 și 2014	20-22 ianuarie	136	28	41	58
	<u>Forumul parlamentar</u> găzduit de Miguel Angel Martínez și Othmar Karas, vicepreședinți „Parlamentele din UE în guvernarea globală”	18 februarie	28	15	16	8
FEMM	Reuniunea interparlamentară la nivel de comisii privind „Prevenirea violenței împotriva femeilor. O provocare pentru toți”	5 martie	34	20	22	8
LIBE	<u>Reuniunea comună a comisiilor</u> privind „Priorități viitoare în domeniul libertăților civile, justiției și afacerilor interne”	19 martie	37 +1 AL + 2 XK + 2 ME + 1 TR	24 + AL + XK + ME + TR	19 + AL + XK + ME + TR	60
<u>TOTAL</u>	<u>4 reuniuni interparlamentare</u>		<u>235 + 6</u>			

ANEXA III

DG PREȘEDINȚIE – Relațiile cu parlamentele naționale			
Unitatea pentru dialog legislativ – Unitatea pentru cooperare instituțională			
Vizite bilaterale – 2013			
<u>Data</u>	<u>țara / Camera</u>	<u>Comisie/Alt organism</u>	<u>Tipul vizitei</u>
<u>IAN/FEB</u>			
22 ianuarie	UK - House of Lords	Vizita subcomisiei C (SEAE) la Bruxelles	Vizită de lucru a deputaților
23 ianuarie	UK - House of Lords	Subcomisia de anchetă D (Energia)	Vizită de lucru a deputaților
28 ianuarie	UK - IE	Comisia pentru afaceri europene a Adunării parlamentare irlandeze britanice	Vizită de lucru a deputaților
30 ianuarie	UK - House of Lords	Subcomisiile E și F (Protocolul 36)	Vizită de lucru a deputaților
31 ianuarie	UK - House of Commons	Comisia specială pentru administrație publică	Vizită de lucru a deputaților
<u>MAR/APR</u>			
4-5 martie	FI - Eduskunta	Delegația Marii Comisii a Parlamentului Finlandei	Vizită de lucru a deputaților
4-5 martie	LT- Seimas	Comisia pentru afaceri europene și Comisia pentru afaceri externe	BUDG, ECON, ITRE, AFET, IMCO
7-8 martie	LT- Seimas	Pregătirea vizitei președintelui	AGRI, ENVI, REGI, EMPL
18-19 martie	LT- Seimas	Pregătirea vizitei președintelui	ECON, BUDG
9 aprilie	FR - Assemblée Nationale	Membră a Comisiei pentru afaceri europene	Vizită de lucru a deputaților
22 aprilie	IE - Oireachtas	Delegația Comisiei mixte pentru afaceri externe și comerț	Vizită de lucru a deputaților
<u>MAI/IUN</u>			
13 mai	UK - House of Commons	Comisia de control european	Vizită de lucru a deputaților
14-16 mai	EE - Riigikogu	Delegație a funcționarilor	Vizită de studiu
27 mai	NL - Tweede Kamer	Comisia pentru sănătate	Membri ai Comisiei ENVI
30 mai	UK - House of Commons	Delegație a funcționarilor	Vizită de studiu
25 iunie	UK - House of Commons	Comisia specială pentru transporturi	Vizită de lucru a deputaților
26 iunie	Consiliul Nordic	Welfare Committee (Comisia de garantare a drepturilor sociale)	Vizită de lucru a deputaților
27 iunie	UK - House of Commons	Delegație a funcționarilor	ENVI, ITRE
<u>IUL/AUG</u>			

SEPT/OCT			
24 septembrie	PL - Senat	Președinți și membri de la 14 comisii	ITRE și LIBE
24-25 septembrie	SE - Riksdag	Delegație a funcționarilor	Reuniuni cu funcționari ai comisiilor PE
25-26 septembrie	LV - Saeima	Președinte, Director general și alții	Pregătire pentru Președinția letonă
26 septembrie	NL - Tweede Kamer	Vizită de studiu	Prânz de lucru cu deputați în PE
2 octombrie	UK - House of Lords	Comisia UE pentru afaceri economice și financiare	Vizită de lucru a deputaților
2 octombrie	RO - Camera Deputaților	Președintele Camerei	Reuniune cu deputatul în PE Hannes Swoboda
14 octombrie	NL - Tweede Kamer	Asistenți ai comisiei	Reuniuni cu deputatul în PE Marietje Schaake și cu alți funcționari
14 octombrie	Consiliul Nordic	Delegație	Vizită de lucru a deputaților
15 octombrie	IT - Senato della Repubblica	Delegație a senatorilor	Vizită de lucru a deputaților
17 octombrie	FR - Assemblée Nationale	Membră a Comisiei pentru afaceri europene	Vizită de lucru a deputaților pe tema perturbatorilor endocrini
17 octombrie	UK - House of Commons	Comisia pentru mediu, alimentație și afaceri rurale	Vizită de studiu a funcționarilor
17 octombrie	UK - House of Lords	Subcomisiile A, B și E	Vizită de lucru a deputaților
30 octombrie	FR - Sénat		LIBE, FEMM
NOV/DEC			
4 noiembrie	UK - House of Lords	Subcomisia UE pentru afaceri externe	Vizită de lucru a deputaților
4-5 noiembrie	DK - Folketing	Delegație a funcționarilor	Vizită de studiu
4-5 noiembrie	SE - Riksdag	Departamentul UE de coordonare	Vizită de lucru a funcționarilor
7 noiembrie	UK - House of Commons	Comisia pentru afaceri galeze	Vizită de lucru a deputaților
12 noiembrie	UK - House of Lords	Subcomisia pentru piața internă, infrastructură și ocuparea forței de muncă	Vizită de lucru a deputaților
13 noiembrie	UK - House of Commons & UK - House of Lords	Unitatea de control și bibliotecă & Comisia pentru afaceri economice din Camera Lorzilor	Vizită de studiu a funcționarilor
25 noiembrie	EE - Riigikogu	Comisia pentru afaceri europene	Vizită de lucru a deputaților
27 noiembrie	Consiliul Nordic	Prezidiul Consiliului Nordic	Vizită de lucru a deputaților
26 noiembrie	NL - Tweede Kamer	Manageri de resurse umane	Vizită informativă la PE
2 decembrie	AT Parlament	Departamentul pentru afaceri europene	Vizită de studiu a funcționarilor
3 decembrie	DK - Folketing	Delegație a funcționarilor	Reuniuni ale comisiei
4 decembrie	ES - Cortes	Comisia pentru afaceri europene, afaceri externe și afaceri economice	Vizită de lucru a deputaților

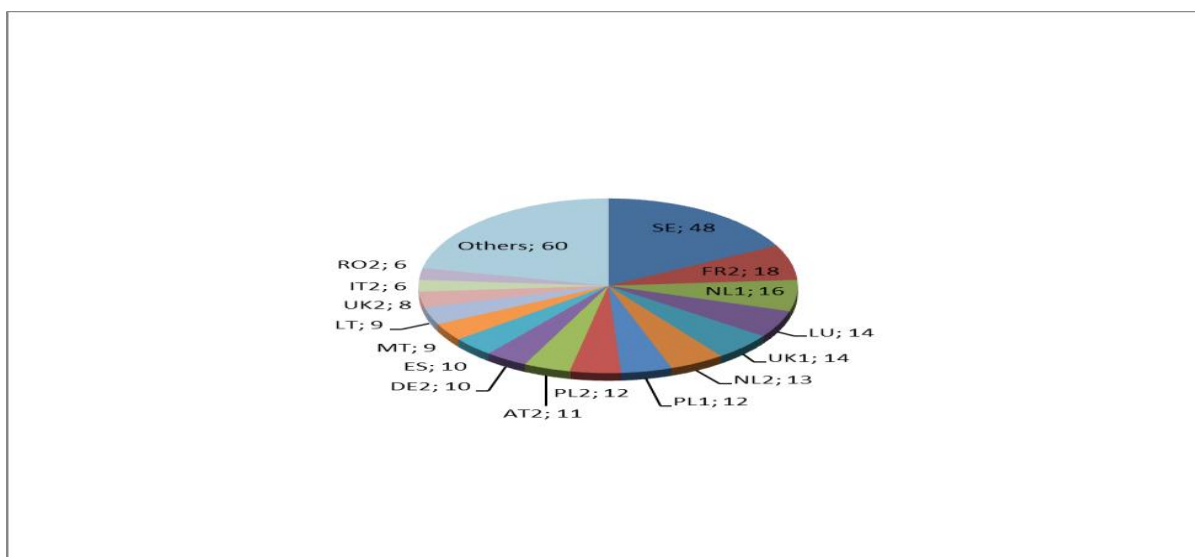
**LISTA ABREVIERILOR
PARLAMENTELOR/CAMERELOR DIN PARLAMENTELE NAȚIONALE
UTILIZATE ÎN ANEXA IV**

AT1	Austria	Nationalrat	IT1	Italia	Camera dei Deputati
AT2	Austria	Bundesrat	IT2	Italia	Senato della Repubblica
BE1	Belgia	Chambre des Représentants	LV	Letonia	Saeima
BE2	Belgia	Sénat	LT	Lituania	Seimas
BG	Bulgaria	Narodno sabranie	LU	Luxemburg	Chambre des Députés
CY	Cipru	Vouli ton Antiprosopon	MT	Malta	Kamra tad-Deputati
CZ1	Republica Cehă	Poslanecká sněmovna	NL1	Țările de Jos	Tweede Kamer
CZ2	Republica Cehă	Senát	NL2	Țările de Jos	Eerste Kamer
HR	Croația	Hrvatski Sabor	PL1	Polonia	Sejm
DK	Danemarca	Folketinget	PL2	Polonia	Senat
EE	Estonia	Riigikogu	PT	Portugalia	Assembleia da República
FI	Finlanda	Eduskunta	RO1	România	Camera Deputaților
FR1	Franța	Assemblée nationale	RO2	România	Senatul
FR2	Franța	Sénat	SK	Republica Slovacă	Národná rada
DE1	Germania	Bundestag	SI1	Slovenia	Državni zbor
DE2	Germania	Bundesrat	SI2	Slovenia	Državni svet
EL	Grecia	Vouli ton Ellinon	ES	Spania	Congreso de los Diputados
HU	Ungaria	Országgyűlés	ES	Spania	Senado
IE1	Irlanda	Dáil Éireann	SE	Suedia	Riksdagen
IE2	Irlanda	Seanad Éireann	UK1	Regatul Unit	House of Commons
			UK2	Regatul Unit	House of Lords

ANEXA IV

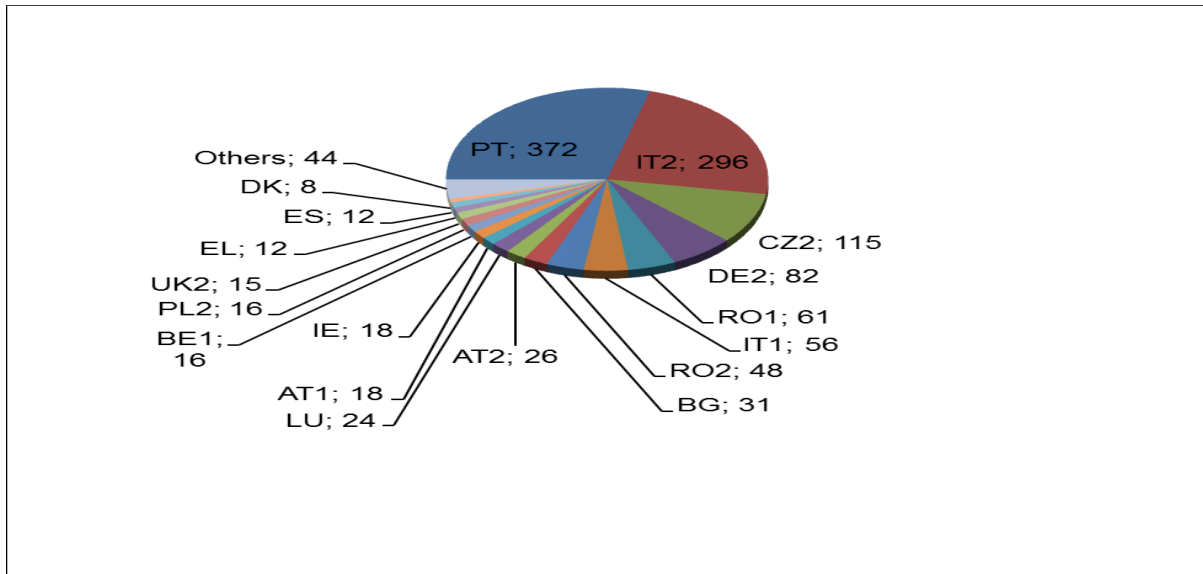
Date furnizate de Mecanismul de alertă timpurie

Avize motivate transmise de camerele parlamentare (2010-2013)¹⁷

¹⁷ Parlamentele/camerele care au transmis cel mult cinci avize motivate figurează la rubrica „Altele”: 5 avize motivate: CY, IT1; 4 avize motivate: DK, RO1; 3 avize motivate: BE1, CZ1, CZ2, DE1, EL, FI, PT, SK; 2 avize motivate: AT1, BE2, BG, IE*, IE1, LV; 1 RO: EE, FR1, HU, IE2, NL*, SI1; 0 avize motivate: HR, SI2 (*= transmise în comun, de ambele camere).

Contribuții ale camerelor parlamentare (2010-2013)¹⁸

¹⁸ Parlamentele/camerele care au transmis cel mult cinci contribuții figurează la rubrica „Altele”: 5 contribuții: PL1; 4 contribuții: CY; CZ1, EE, LT, UK1; 3 contribuții: FR2, NL2; 2 contribuții motivate: FI, FR1, MT, NL1; 1 contribuție: BE2; DE1, HU, LV, SE; 0 contribuții: HR, SI1, SI2, SK.

ANEXA V

CECDP

A. Teme pentru care organele politice și serviciile administrative ale Parlamentului European au consultat rețeaua CECDP în 2013 prin intermediul unor cereri comparative:

- Mobilier de birou și echipamente TIC pentru deputați
- Relații externe ale parlamentelor
- Încălcarea principiului subsidiarității prevăzut la articolul 8 din Protocolul nr. 2 la Tratatul de la Lisabona – prevederi care vizează parlamentele
- Obligațiile juridice privind rezilierea contractelor de muncă ale asistenților
- Numele femeilor membre ale parlamentelor din UE
- Norme privind investirea în calitate de membru al unui parlament național
- Compararea avizelor de audit de către instituții supreme de audit în cadrul controlului parlamentar al execuției bugetelor naționale (în prezent, pe bază de documente)

B. Lista seminarelor și a reuniunilor statutare ale CECDP în 2013

Evenimentul	Locul	Data
Seminare în 2013		
„Experiențe și soluții comune pentru un Parlament bazat pe TIC”	Baku	28-29 noiembrie
„Tehnologiile moderne în slujba activităților parlamentare – tradiții și provocări”	Sankt Petersburg	19-21 septembrie
„Cadre fiscale noi”	Viena	20-21 iunie
„Proceduri și practici de dezbatere și aprobare a strategiilor naționale pe termen lung în parlamente”	Tallinn	30-31 mai
„Bibliotecile și arhivele parlamentare și rolul acestora la păstrarea și conservarea patrimoniului istoric și cultural al propriei țări”	Paris	31 mai-1 iunie
Seminarul „Parl@mentele în rețea XI - Crearea parlamentului digital”	Londra	2-3 mai
„Cercetarea parlamentară și pluralismul surselor de informații disponibile membrilor parlamentului”	Praga	3-5 aprilie
Reuniuni statutare în 2013		
Conferința anuală a corespondenților	Varșovia	17-19 octombrie
Reuniunea Comitetului executiv	Viena	12-13 septembrie
Reuniunea Comitetului executiv	Stockholm	21-22 martie

**Publicație editată de
Direcția pentru relațiile cu parlamentele naționale
Direcția Generală Președinție
Parlamentul European
<http://www.europarl.europa.eu/webnp/>**